

Hei igjen alle salukivenner!

Pandemien synes aldri å ta slutt, men selv om det ikke skjer så mye med hensyn til salukisporten og utstillinger, har vi likevel noen «godbiter» til dere i dette nummeret.

Vi presenterer fjorårets topp 10 utstillingsliste med bilde av alle plasserte og en kort kommentar fra eierne.

Det har kommet innspill fra medlemmer om at det hadde vært interessant å få høre noen erfaringer fra salukieiere som forer med råfôr. Vi deler derfor Joanna og Camilla sine personlige erfaringer og viser til mer litteratur om emnet.

Siden våre oppdrettere har bidratt med mange små salukiskjønnheter, så har vi spurt to nye valpeiere om å få bli litt bedre kjent med dem. Her møter vi én eier som ikke har hatt saluki før, og som forteller litt om hvordan veien mot saluki ble til, og én eier som har fått ny saluki i hjemmet, og som vi blir kjent med gjennom intervju spørsmål.

Vi presenterer vår vanlige spalte med valpekull – det har ikke vært noen registrerte importører eller nye championer siden sist.

I dette nummeret publiserer vi Salukiutvalgets årsmelding, og vi kommer med en overraskelse til våre medlemmer. Denne overraskelsen skulle vært presentert for dere i forbindelse med salukispesialen i fjor, men de rådende omstendighetene gjorde dette umulig, og denne overraskelsen kommer derfor nå. Vi håper at dere blir like fornøyd som vi er.

Salukispesialen 2021 går av stabelen lørdag 21. august på Lillehammer i forbindelse med NKK Lillehammer. Vi ber dere holde av denne helgen til et hyggelig saluki-

fellesskap. Vi gleder oss til dommer Lena Persson skal vurdere våre salukiskjønnheter, og dommerpresentasjonen finner dere i forbindelse med salukispesialens PM.

Det er alltid spennende å høre fra dere medlemmer, og dersom dere opplever noe sammen med salukien deres som dere ønsker å dele med andre, så skriv gjerne litt om det så kan vi presentere det her i *Mynden*. Det kan være alt fra en fin tur med noen koselige bilder til utstilling eller sport, kanskje noen hverdagssituasjoner gir gode minner som kan deles i klubbens blad? Dere kan kontakte meg på e-postadressen: inedyng@bkkfiber.no

For å skape et «levende» magasin presenterer Salukiutvalget medlemmenes kunnskaper og meninger gjennom ulike temaer. Tekstene er forfatternes produkt og representerer deres meninger og deres erfaringer.

Vi i utvalget, i likhet med dere, brenner for å bidra til at rasen fremmes på en best mulig måte. Dersom dere har problemstillinger eller tanker knyttet til dette arbeidet, så ikke nøl med å kontakte oss. Vi er satt til å representere våre medlemmer og salukiens interesser, så vi mottar med glede innspill fra dere.

Vi ønsker dere fortsatt mange gode, vakre vinterdager, men personlig må jeg innrømme at jeg etter hvert er veldig klar for påskeliljer og tulipaner, kanskje de står i full blomst når dere mottar dette nummeret av *Mynden*?

Jeg gleder meg til vi kan møtes igjen!

Ine Dyngeland

Salukiutvalget i Norge – årsberetning 2020

I denne perioden har utvalget bestått av:

- Leder/ansvarlig for stoff til Mynden: Joanna Engvik
- Nestleder/ kasserer: Ann Kristin Børsum
- Sekretær: Bente Helene Nystuen
- Ansvarlig for stoff til Mynden: Ine Dyngeland
- Utvalgsmedlem: Ragne Buer

Salukiutvalget har bare hatt ett møte dette året. All kontakt utvalgsmedlemmene imellom og mellom utvalget og webansvarlige har skjedd ved bruk av e-post, messenger og telefon. Dette har fungert meget bra.

Utregning av årets utstillingssaluki har Joanna hatt ansvaret for. Joanna fikk hjelp av Renata Ewa Goel til å kontrollregne listene.

Salukispecialen 2020 ble avlyst pga. covid-19-restriksjoner.

Hvert år får vi laget en egen logo for salukispecialen. Logoen for 2020 ble tegnet av Heidi Saxegaard Eriksen. Siden vi fikk ikke brukt logoen, har utvalget bestemt at den skal bli brukt til annonser, diplomer, katalog og våre egne buttons på specialen 2021. Renata er ansvarlig for å lage det grafiske materiellet og tilpasse logoen.

I 2020 lanserte vi vår nye hjemmeside, som ble redesignet av Jessica Bolander. Hun har overført alt av verdifullt historisk materiell til den nye siden. Salukiutvalget fikk dekket halvparten av kostnadene til dette av Norsk myndeclubb.

Oppdateringer av Salukiutvalgets hjemmeside har tidligere blitt ivaretatt av Renata Ewa Goel, også selv om hun formelt sett ikke har vært medlem i utvalget. Hjemmesiden har i det siste ikke blitt oppdatert regelmessig fordi det har tatt tid å lære seg det nye systemet. Nå i 2021 er oppdateringene i gang igjen, og per i dag er det Renata Ewa Goel og Andrea Victoria Haugland som fortsetter med dette arbeidet.

I 2020 kom det et forslag fra Joanna Engvik om å endre og oppdatere utvalgets logo for å inkludere med korthårsvarianten av rasen. Forslaget ble enstemmig vedtatt, ny logo ble bestilt, og arbeidet ble satt i gang. Logoen ble utarbeidet av den polske kunstneren Katarzyna Mijakowska. Utvalget hadde håpet å presentere denne i forbindelse med salukispecialen 2020, men slik ble det dessverre ikke.

Pga. avlyst salukispecial ble de ti messtvinende salukiene på utstilling i 2019 hedret med rosetter på Myndeclubbens høstutstilling.

Ann Kristin har hatt full kontroll på regnskapet, og det er oversendt til NMK.

Det har blitt jobbet med planleggingen av salukispecialen 2021 på Lillehammer. Dette gjøres i samarbeid med alle utvalg under NMKs vinger. Det ble søkt om cert for utstillingen i 2021.

Det er invitert dommere til salukispecialenene i 2021 og 2022.

Som leder i Salukiutvalget ønsker jeg å takke alle utvalgsmedlemmer samt Renata Ewa Goel, Andrea Victoria Haugland og Annelise Wettergreen for flott innsats og godt samarbeid i året som var.

*Joanna Engvik
leder Salukiutvalget*

NYE VALPEKULL

Hos kennel Biscotti, Evy J. Fredhjem

Født: 20. oktober 2020 (Biscotti Dani Daanig x Aziizi La'iqqa Najiha), 4 hannhunder + 3 tisper:

- Biscotti Hani Habib (H)
- Biscotti Hani Hazal (H)
- Biscotti Hani Hakim (H)
- Biscotti Hani Hassad (H)
- Biscotti Hani Habibi (T)
- Biscotti Hani Harrisah (T)
- Biscotti Hani Hawah (T)

Hos kennel Min Tera. Joanna M Engvik

Født: 20. November 2020: 5 hannhunder + 2 tisper (Conrad Av Min Tera x Davu Jumanji Lani Pegaah)

- Deneb Av Min Tera (H)
- Dakarai Av Min Tera (H)
- Daryouch Av Min Tera (H)
- Desiderius Av Min Tera (H)
- Dominique Av Min Tera (H)
- Desiree Bernadotte Av Min Tera (T)
- Damaris Av Min Tera (T)

Vi har ingen nye champions, og det er ikke registrert nye importør.

Ny, modifisert logo

Tekst: Renata Ewa Goel

Den første logoen til Salukiutvalget så dagens lys i 2005. Den var utarbeidet av meg, Renata, som den gang var forsk salukieier. Logoen avbildet langhårsvarianten av vår rase, og i mange år representerte den Saluki Norge. Etter hvert som korthårsvarianten av rasen har vokst i popularitet, ble det naturlig at den ble en del av vår logo.

Salukiutvalget har over en lengre periode arbeidet med å få synliggjort korthårsvarianten i denne allerede eksisterende logoen. Endringen skulle være en overraskelse til medlemmene våre i forbindelse med Salukispesialen 2020. Pandemien, som vi dessverre fremdeles hemmes av, gjorde det umulig å arrangere spesialen, og vi gleder oss derfor over å presentere den nye logoen i denne utgaven av *Mynden*. Endringen ble utarbeidet i samarbeid med den polske kunstneren Katarzyna Mijakowska (Firewire Art).

Logoen viser salukiens to hårlagsvarianter i travbevegelse

mot hverandre; og der dette møtet danner et hjerte. Vi ønsker at det skal symbolisere våre medlemmers kjærlighet til salukirasen, at vi har to likeverdige hårlagsvarianter, og at vi uansett hvilken variant vi foretrekker, møtes i saluki-fellesskapet. Dette har vi forsøkt å få til samtidig som vi omfavnet og skapte gjenkjennelighet til den eksisterende logoen, som inntil nå har representert Saluki Norge. På denne måten skaper vi noe nytt bygget på tradisjon, noe som representerer alle våre medlemmer i en tid da begge hårlagsvariantene øker i popularitet i Norge.

Vi håper dere blir like fornøyd som oss med den nye logoen til Saluki Norge.

SALUKI NORGE

10 PÅ TOPP-SALUKIER

– utstilling 2020

1

Nr. 1 CIB SE NO FI DK NL UCH NOJV-13, NOV-14, -18, -19, -20, NORDV-13, -14, -15, FIV-13, SEV-16, -18, WW-18 Qirmizi Ovation – 110 poeng

Eiere: Ingunn Solberg Eriksson & Nicklas Eriksson

I 2020 ble Rios stilt ut fem ganger i Norge. Av disse ble han BIR fire ganger. På den femte utstillingen ble han BIM, slått av sin datter Tarah. Rios ble BIS på Myndeklubbens høstutstilling under Knut Blütecher, et resultat vi er stolt av. Vi er stolt av Rios' prestasjoner, men mest av alt verdsetter vi hans skjønne vesen.

2

Foto: Joanna Engvik

Nr. 2 NO UCH Ta'zim Kalilah Sinaxs – 105 poeng

Eiere: Kenneth Karlsen og Geir Land

Det ble få utstillinger i 2020, og ingen utenfor landets grenser. Vi hadde store planer om å forsøke å forlenge tittelrekka til Kalilah, men sånn ble det ikke. Vår flotte lille frøken klarte å plassere seg svært godt på de utstillingene som ble gjennomført. Hun har virkelig utviklet seg bra, og vi gleder oss veldig til fortsettelsen.

3

**Nr. 3 NORD UCH NVV-20
Sinaxs Caliana – 61 poeng**

Eiere: Kenneth Karlsen og Geir Land

Caliana fyllte 8 år i 2020, og vi gledet oss veldig til å stille henne som veteran. Vi hadde også et håp om at vi skulle jakte på et veteranchampionat. Men siden det ble få utstillinger, så var dette ikke mulig. Det var likevel veldig gøy å stille Caliana som veteran. Og plasseringene uteble ikke. Vi er utrolig stolt av denne herlige ukompliserte frøkna.

4

**Nr. 4 CIB NORD SE DK NO FI PT
IBER UCH WW-17, SEV-17, DKV-
18, NORDV-18, NV-18, -19, -20,
Latin W-19,-20, Porto W-20 Aziz
Qitarah – 60 poeng**

Tarah er datter av årets saluki 2019 og 2020 (Qirmizi Ovation) og vår paringsvalp fra Finland. Tarah ble kun utstilt tre ganger i løpet av 2020. Hun ble BIM på norsk vinnerutstilling 2020 og på Norsk Myndeklubbs høstutstilling, og BIS-2 under Bjørg Foss på Greyhoundklubbens høstutstilling. I 2020 fikk Tarah dessuten sitt første valpekull.

5

**Nr. 5 NO SE UCH Amasoneland's
Midsummer Hippolyta – 48
poeng**

Eier: Kari Anne Askvik

Det ble ikke mange utstillinger i 2020, og Erah har tatt karanteneåret med knusende ro. For tiden nyter hun rolige dager inne foran ovnen (det er jo så kaldt), er ute og løper litt i hagen, går en tur eller skitur med mor og far. Nå håper vi verden normaliserer seg, slik at vi får møte alle igjen, for det er jo det som er det beste med utstilling. Vi gleder oss!

6

Nr. 6 Adnils Chasing Glory – 37 poeng

Eier: Lill Hedvik Greaker

Etter et år preget av covid-19 og svært få utstillinger er vi veldig fornøyd med Glory's plassering på mestvinnerlista 2020. Året avsluttet dessverre ikke så bra. I romjula var Glory utsatt for et uhell resulterte i en total luksasjon av hoftelddet. Etter omfattende behandlinger er hun nå tilbake på alle bein, men vi har fortsatt mye trening foran oss. Vi kommer sterkere tilbake!

6

Nr. 6 NO UCH Conrad Av Min Tera – 37 poeng

Eier: Joanna Engvik

Lillegutten «Coni», vår Emil, trollunge og umulius – Conrad har mange navn. Utstillingsåret 2020 begynte med flere beste hannhund-plasseringer og noen cert, for så å ta en lang pause pga. covid-19. Conrad ble norsk champion på Myndeklubbens høstutstilling. Vi er veldig stolt av denne unge salukigutten og gleder oss til flere fine år sammen med ham.

8

Nr. 8 CIB Sinax Damir – 36 poeng

Eiere: Jorunn og Per Helge Land

9

Nr. 9 NO PL UCH NORDJW-14 Benjamin Av Min Tera – 32 poeng

Eier: Joanna Engvik

Benjamin, vår tryggeste, vennlige, gode saluki gutt. I 2020 hadde vi tenkt å reise en del i Norge og utlandet og stille ut, men reiseplanene måtte settes på vent. Benji deltok kun på fire utstillinger i Norge i 2020, men han ble også norsk champion, i stor konkurranse – takk til Annelise Wettergren for handlerhjelp, uten deg hadde ikke dette blitt mulig.

10

**Nr. 10 NO UCH
Amasoneland Peer Gynt
Serenade – 25 poeng**

Eier: Ine Dyngeland

Tenk at Marvin kom med på topp 10 listen i år! Jeg er så stolt av ham og ønsker å gratulere oppdretter Anne Berit. Marvin er en skikkelig «sofaslask» som helst tilbringer hverdagene i myke puter og pledd. Siden Marvin og vår andre saluki, Mokasin, som regel starter i samme klasse på utstilling, må vi takke Kenneth, Benedicte og Kari Anne som har stilt opp som handlere.

Salukispesialen 2021

Dato: Lørdag, 21. august
Sted: Scandic Lillehammer Hotel
Dommer: Lena Persson, Sverige

Velkommen til årets Salukifest!

Salukiutvalget inviterer igjen til Salukispesialen hvor våre vakre hunder er i sentrum.

Spesialen 2021 skal avholdes i hagen ved Scandic Lillehammer Hotel og arrangeres samtidig med NKK sin nordiske utstilling i Lillehammer. Dette betyr en mulighet til å ta to norske og et nordisk cert denne helgen!

For å bedømme våre salukier har vi invitert Lena Persson fra Sverige. Hun har ikke dømt saluki i Norge tidligere og vi er glade for at hun har sagt seg villig til å komme til vår spesial. Les hennes egen presentasjon på neste side.

Velkommen skal dere være alle som en! Vi i Salukiutvalget gleder oss!

AD: Renata Ewa Godel. Foto: Scandic Hotels

Det vil bli avholdt konkurranser om beste bevegelser, beste par, beste hode og uttrykk.

Salukiutvalget tar med glede imot gavepremier til Spesialen.

For mer informasjon se vår hjemmeside: www.saluki-norway.com

Dommerpresentasjon – Lena Persson

Sex år gammal hamnade jag på min första hundutställning. Året var 1968 och utställningen var Malmö Internationella. Jag är inte uppvuxen i en valplåda men lyckades tjata till mig min första hund redan samma år. Det blev en Shih-Tzu eftersom min mamma läste allt om Tibet. Mina föräldrar trodde att intresset snabbt skulle svalna men tvärtom blev det till en livsstil. Shih-Tzuerna blev fler och snart började jag själv att ställa ut. Så fort det var någon hundutställning inom rimligt avstånd från hemmet så var jag där. Det kändes självklart att jag skulle gå vidare och påbörjade min utbildning för att bli ringsekreterare. Tidigt fick jag upp ögonen för vinthundarna och har genom åren arbetat som ringsekreterare i just de ringarna och därmed fått förmånen att få ta del av många rasspecialisters och allroundomares erfarenheter. Jag började döma mina första inofficiella utställningar redan på 80 talet och har även haft förmånen att döma inofficiella rasspecialer ur diverse grupper framför allt i Norden och England.

Efter många år både i ringarna och ringside framför allt raser i grupp 10, besök hos olika vinthundsuppfödare mm så beslutade vi att nu är det dags för en egen vinthund och valet föll sig då på Saluki.

2010 kom vår första Saluki. Det blev CIB, EUW-15, NO V-12, NORD JV-11, NORD UCH, SE UCH, DK UCH, NO UCH Qirmizi Meridian. Xavi hade ett stort engagemang att testa hållbarhet på möbler, väggar mm vilket resulterade att vi ständigt renoverade under ett par år. Man glömmar lätt som tur är så efter ett par år kom suget efter en Saluki till. Xavis syster CH Qirmizi Magnolia fick en kull 2013 och där föll vi för CIB, NORD UCH, SE UCH, DK UCH, NO UCH, FIN UCH, NORD W-17, DK CLUB CH, CPH JW-14, CPH W-16, CPH W-19 Qirmizi Parsifal. Diego bara älskar att visa upp sig i ringarna

och har framför allt i Danmark varit topp Saluki och vinthund vid ett par tillfällen. 2017 fick Magnolia en kull där en valp speciellt fångade mitt öga. Vi hade inte möjlighet att ha en Saluki till vid det tillfället Enzo hamnade hos en vän. När han var 11 månader fick vi ett samtal att pga ändrade arbetsförhållande så kanske vi fortfarande var intresserade av honom. Det valet var lätt så då kom SE UCH, DK UCH, NO UCH Qirmizi Rubicon. Sommaren 2020 flyttade Qirmizi Sorbonne hem till oss. Salah har pga Covid-19 ännu inte kunnat göra debut i ringarna så det är något vi ser fram emot när de tiderna kommer igen.

2016 blev jag antagen till preparandkursen som blev en upplevelse utöver det vanliga. 2017 gjorde jag min examination på Saluki och har nu flertalet raser i gruppen. Jag kommer även framöver att satsa framför allt på raserna ur grupp 10 i min utbildning. Jag blev oerhört glad när jag fick inbjudan att komma och döma rasspecialen i Norge och ser verkligen fram mot denna dag. ●

Ny saluki i hjemmet

– intervju med Trude Skogedal

Intervjuer: Ine Dyrngeland

Hvorfor bestemte du deg for å få en ny saluki?

– Både min mann og jeg er vokst opp med hund i huset, og savnet etter en turkamerat har vært stort etter at Lainah gikk bort. I tillegg er barna blitt store, og det er kjekt med litt liv i huset igjen.

Har du fått en valp eller en voksen saluki?

– Vi har fått en valp.

Hva var avgjørende for at det ble en saluki også denne gangen, og ikke en annen rase?

– Skjønner ikke helt spørsmålet ... Når man først har kommet på «saluki-kjøret», er man vel solgt?

Hva er det som fascinerer deg ved rasen?

– At de er både selvstendige og sta, samtidig som de er veldig milde og tålmodige. Også liker jeg at de har «av-og-på-bryter»: definitivt «på» ute. Inne ligger de på ryggen med beina i været og bryr seg ikke om at det ringer på døren. Så tenker jeg at de kan brukes til alt du har lyst å ha dem med på. Vi har god erfaring med både utstilling, agility, lure coursing, skigåing og lange turer i fjellet (1 uke med hund og telt).

Hvordan valgte du oppdretter? Eller ble det et mer tilfeldig valg?

– Vi har hatt en nydelig hund (El-a'dini Lainah) som var «perfekt» både i hjemmet, med barn, i ringen og på LC-banen, så etter mange aktive år kjenner vi til mange oppdrettere både i Norge og Sverige som har veldig fine linjer, løpsgener og gemytt. På mange måter kunne det derfor blitt fra en annen oppdretter. Men så kjenner vi jo Kristin Roaas fra før, og da «Laffen» sitt kull kom, var det heldigvis en liten valp til oss der.

Har du tenkt å delta med hunden på noen organisert form for hundesport, for eksempel

utstilling, lure coursing, agility, spor osv.?

– Vi skal definitivt på LC-banen med «Biena», som heter Biscotti Ghazaleh Ghaddah på ordentlig, og vi håper at hun har godt jaktinstinkt. Så får vi se om hun også er av utstillingsmateriale i tillegg.

Har dere vært på noen kurs sammen?

– Ingenting – vi venter på litt mildere dager slik at BOM (Bergen og Omegn Myndeclubb) starter opp igjen ringtrening. Det er uansett en fin sosialiseringstrening for hunden, uansett om man skal på utstilling eller ikke.

Hvilke erfaringer har du allerede gjort deg med å få en ny saluki, eventuelt enda en hund inn i flokken, gjerne både på godt og vondt?

– Forrige gang var jeg så heldig at min mann var hjemme med valpen. Nå var det min tur. De rareste ting skal gnages på, og det å bli husrein var ikke alltid like interessant – fra hennes side, vel å merke. Den første tiden nektet hun å gå på tur også. Men nå er hun en glad og leken hund som er glad i alle i familien, nysgjerrig og tar oss ut uansett vær. Hun elsker snø og hopper som en kenguru i løssnøen.

Hvilke erfaringer har du med å løse de typiske utfordringene med rasen, som for eksempel innkalling og hjemmealene-trening? Er det lettere eller mer utfordrende denne gangen?

– Vi har vært mer bevisst på å trene på dette fra starten av. Hun er veldig glad i snacks og er foreløpig lett å kalle inn med det. Uten godsaker er det litt mer utfordrende, men vi har god erfaring med kommandoen «stå» som er et slags kompromiss. Enn så lenge litt lettere enn sist. Hun klarer seg fint alene, og det er akkurat som sist.

Er du medlem i flere hundeklubber enn Norsk myndeclubb?

– Nei.

Hvor bor dere?

– Vi bor i Bergen.

Kjenner du andre myndeiere i nærområdet ditt, og ønsker du kontakt med flere?

– Kjenner til noen andre, ja, og det er alltid kjekt å treffes for å la hundene løpe sammen.

Endelig ...

Tekst Elisabeth Sundland

Endelig ble det saluki på meg også! Min drøm om en saluki begynte en vårdag da jeg var 9–10 år. Jeg var på vei til hytta på Veierland sammen med familien min. Det må ha vært på våren, siden vi ventet på ferja og ikke kjørte egen båt. Det var flere enn oss som skulle til øya den dagen. Og der kom den, en fantastisk flott hund jeg bare hadde sett bilder av – en sort og silver saluki! Det var den flotteste hunden jeg noen gang hadde sett! Det var noe med verdigheten, blikket og utseendet som brant seg fast – og ønsket om å kunne gi en slik hund et hjem ble tydeligvis født den dagen. Men det skulle gå altfor mange år før jeg fikk den muligheten.

Det har alltid vært hund i min familie og hos meg. Fra å ha golden retriever i barndommen til å drive med lydighets- og redningstrening med rottweilere og agility-konkurranser med to jakt-golden, ble det endelig en mynde i huset.

Da min venninne dro meg med på utstillinger i inn- og utland, ble det mulighet for å snakke med og bli kjent med noen av dere som har saluki. Så når Kristin og hjortehundene ikke var i ringen, var det tid for å se på de vakre hundene i saluki-ringen. Så der sto jeg, med gleden og bare lengtet etter å bli kjent med disse vakre sjelene på fire bein!

Etter flere år ringside bestemte jeg meg for at tiden var inne for å finne en tisper som kunne bli med meg hjem.

Jeg fulgte med og fikk gode råd på veien til Athene kunne komme til Kongsberg. Sommeren 2020 gikk drømmen i oppfyllelse! Famerelle Aranel, aka Athene, ble en del av familien! Og hun har krøpet inn i hjertet til oss alle. Wilma, vår jakt-golden på to år, kan til tider styre seg for rykk i hale og ører, men ut over det er de to gode venner.

Wilma og jeg har trent smeller og rallydydighet, og planen var at Athene også skulle være med på dette, i tillegg til utstilling.

Etter valpekurs startet vi på smellerkurs hos Komplette hundesenter. Det var mange som sa at det kunne jeg bare glemme med en saluki. Den flinkeste hunden på kurset var Athene! Hun slo både cockere og retrievere i grundighet, og hun elsker søksøvelser!

Overgangen fra veldig lærevillige, «alltid klar for jobb»-hunder var noe jeg tenkte mye på. Jeg har alltid hatt hunder som har kunnet gå løse på tur, og som kommer på innkalling. Etter mange spørsmål til andre myndeiere ble jeg veldig i tvil om det lot seg gjøre med en saluki. Heldigvis har vi tre store innhegninger rett ved her vi bor. Der går det sauer om sommeren, men det var ypperlige steder å teste Athenes frihet når sauene var borte fra beitet. Jeg lærte salukiens måte å løpe på, og jeg så at jeg kunne stole på at hun ikke ville stikke av. Men vi har mye rådyr i skogen, så mesteparten av turene foregår i bånd, dessverre.

Athene trenes med positiv forsterkning, hun er glad i mat og godbiter og elsker kos. Å gå fra trening av «over-sosiale» golden retrievere til en hund som ikke føler for å hilse på alt og alle, har vært litt rart. Hun hilser overlykkelig på dem hun kjenner, og overøser dem med kjærlighet. Så kan vi møte noen på gaten som pent spør om de kan få hilse på hunden, da jeg svarer: «Ja, hvis hun vil så», for jeg vet at det ikke interesserer henne! Om ikke de skal gå sammen med oss da, da kan hun alltså ta imot en kos. Dette er vel noe dere salukifolk kjenner til, tenker jeg.

Hjemme alene er hun aldri – de er jo to! Heldigvis jobber vi slik at denne treningen har

” *Ja. Athene heter jeg, og det navnet trives jeg godt med – navnet betyr gudinne – og jeg er jo litt hevet over de andre i familien.*

gått helt fint. Det er sjelden de må være alene mer enn 3-4 timer. Og det er jo bra, for denne sorte dronningen har jo vist at hun kjeder seg! Vi har noen merkelige hjørner på puter og bord, og det har «ekspodert» både leker og pynteputer i løpet av noen timer alene!

Hundene før Athene har også ligget i sofaen, på hvert sitt saueskinns teppe. Athene gjør også det, men hun tror at sofaen i tillegg er en veddeløpsbane! «Raskeste veien er rett fram», hilser Athene, «hindringer er bare gøy å hoppe over!»

Athene ønsker også å si litt om disse sju månedene vi har hatt sammen. Så her kommer hennes historie.

«Ja, Athene heter jeg, og det navnet trives jeg godt med – navnet betyr gudinne – og →

jeg er jo litt hevet over de andre i familien. Det tok litt tid før de andre i familien skjønnte dette. Sånn som å ha hodepute, bestemme selv hvor jeg vil hvile, om jeg vil ha på sele, om jeg vil være med på tur, og om jeg vil det de andre vil!

Det begynte jo ganske heftig da jeg flyttet inn her. Det var midt i ferien, og det å dra på hytta innebar båttur med redningsvest! For en forferdelig ting å ha på! Men å være på hytta, det var deilig – selv om jeg ikke var like imponert over Wilma som absolutt skulle plaske og stupe ut i vannet så fort det var mulig. Det er ikke viktig å være våt hele tiden!

Etter noen uker bar det ut på nye eventyr for meg, de hadde visst før jeg kom, bestemt seg for bilferie til Nordland. Jaja, hadde jeg noe valg? Var det noen som spurte meg? Nei da – her var det bare å følge med! Så 3 måneder gammel tok jeg Norge med storm. Jeg testa tissing gjennom Røros, Trondheim, Inderøy, Sandnessjøen og til slutt Brønnøy-

sund, og det gikk helt greit, syntes jeg. Hoteller, ferjer, fjell og sjø – jeg var med – var til og med i hullet på Torghatten! Men jeg hørte moder'n sa noe om at dette ville hun ikke gjort om igjen. Var visst noe om at det var slitsomt å skulle ut om natten for tisserunder. For ville jeg ut, så ville jo Wilma også, og moder'n gikk jo ikke ut i py-sjen! Hun sov visst litt dårlig på denne turen, jeg var jo ikke like flink som jeg er nå til å si ifra når jeg måtte på do. Hver gang jeg rørte på meg, så spratt hun opp og lurte på om vi måtte gå ut. Var med andre ord ikke bare hun som sov dårlig – hun vekka jo alle!

Etter ferie var det rett på valpekurs, spesielle saker ... Hvorfor det liksom? Jeg trudde moder'n kunne det å ha valp, hun har jo hatt flere valper før. Jeg hadde i hvert fall ikke

behov, jeg kan sette meg og jeg kan komme når jeg vil.

Da var det mye mer morsomt å være på smellerkurs! Det må jeg bare få lov til å anbefale alle andre å bli med på. Så gøy å få lov til å snuse seg fram til små lærbiter som er gjemt både inne og ute. Og hver gang jeg finner noe, får jeg de deilige godbitene – det er gøy altså!

Hun derre moder'n min er litt ivrig når det gjelder hundeting; hun er medlem i fem hundeklubber! Ærre mulig?

Tusen takk for at jeg fikk dele litt av min historie. Snutekos fra meg til alle dere»

Jeg håper vi får mange år sammen med herlige, varme, morsomme, snille og spennende Athene. Til slutt vil jeg takke Ingunn Solberg Eriksson, Lena Persson, Renata Goel og Annelise Wettergreen for at dere gjorde det mulig at Athene kom til oss. ●

Råfôring av hunder

Tekst: Ine Dyrngeland

Vi har fått flere henvendelser fra medlemmer som ønsker å få høre andres erfaringer med bruk av råfôr. To salukieiere, Joanna og Camilla, har bidratt med sine erfaringer.

Fôring av hund er et interessant diskusjonstema, og det kan være vanskelig å orientere seg i litteraturen. På grunn av de store mengdene litteratur og fôrprodusenter med sterke interesser presenterer vi to litteraturstudier gjennomført ved NMBU som vi håper kan bidra til å gjøre det lettere å orientere seg i litteraturen.

En bacheloroppgave om temaet råfôring er basert på en litteraturstudie av Haldis Hegstad, Ingunn Husby og Trine Agersborg Jensen der det argumenteres for og imot å føre hunden med en diett basert på rått kjøtt – Råfôring av hund? En litteraturstudie av argumenter for og imot å føre hunden med en diett basert på rått kjøtt (https://nmbu.brage.unit.no/nmbu-xmlui/handle/11250/2600172?fbclid=IwAR0N_ixzGJmVe9di91yAms_Jr6h6mQWHeAg-4clrmv_CJMJBn3c_fwSvPAsE). Forfatterne har i denne studien valgt å se på temaer som bakgrunn for hundeeiers valg av råfôr, hunden som altetende rovdyr, hundens genetiske forutsetninger for fordøyelse av næringsstoffer, forskjell på hundens og ulvens diett, hundens preferanse for fôr og makronæringsstoffer, tannhelse ved råfôring, mulige årsaker til at hunder spiser avføring, og hygiene ved råfôring. Det ble funnet varierende mengde med forskning knyttet til temaene, men forfatterne konkluderer med at noe av forskningen motsier påstandene til dem som er tilhengere av råfôring, og noen av påstandene har ikke bakgrunn i forskning. De fant ikke nok studier

til å verken bekrefte eller avkrefte enkelte av påstandene. Forfatterne fant at bekymringene knyttet til hygiene ved råfôring ble styrket i de studiene som de refererer til.

En publisert fordypningsoppgave av Silje Christin Klippen og Anne Norum som omhandler litteraturstudien Utfordringer ved bruk av hjemmelagde dietter til hund (<https://nmbu.brage.unit.no/nmbu-xmlui/handle/11250/2656575?fbclid=IwAR27gN1MhMIyVuzOs680v-juJ-HQqCTqG2O89UuVWsz1D5M6W1uM-Gu-xGq4>) tar forfatterne utgangspunkt i et datasett og en internrapport fra Waltham i en undersøkelse gjort i Brasil som regnes for å være under utvikling når det kommer til kommersielt hundefôr. Forfatterne supplerte også med artikler for å sammenligne resultatene med etablerte markeder som har andre sosioøkonomiske vilkår og annen matkultur. De undersøkte motivasjonen bak valget av hjemmelagd diett, ingrediensbruk, utilstrekkelig næringsinnhold og andre utfordringer knyttet til hjemmelagd diett. Uavhengig av type marked og matkultur fant forfatterne at næringsmangler og ubalanser i hjemmelagd diett ble gjentatt i flere studier. Dette gjelder spesielt sink, kalsium–fosfor-forholdet, vitamin D og kolin. Mindre vanlige mangler var kalsium, kobber, selen, riboflavin, kobalamin og vitamin E. Forfatterne fant en klar sammenheng mellom disse ernæringsmessige manglene og ubalansene og lidelser som ernæringsbetting sekundær hyperparatyroidisme som kan medføre osteopeni, «rubber jaw» og skjelettdeformiteter. Forfatterne konkluderer med at det er problematisk å bruke hjemmelagde dietter uansett hvilke råvarer man har tilgjengelig eller ønsker å bruke. Siden det er krevende å sette sammen et fullverdig og balansert hjemmelagd →

kosthold, oppfordrer forfatterne hundeeiere til å søke hjelp hos fagpersoner med ekspertise på ernæring hos hund.

Til tross for at forskningen nødvendigvis ikke er så positiv til råfôring og hjemmelagd mat, er det ikke bare våre saluki-eiere som har positive erfaringer med å gi hundene råfôr. Tvert imot, det er mange som deler sine erfaringer gjennom ulike bloggposter, og råfôr-entusiaster har lagt ut oppskrifter og dietter på nettet. Det som det hele tiden refereres til, er viktigheten av å sikre god hygiene og tilstrebe å dekke alle hundens næringsbehov. Kanskje er en kombinasjon av råfôr og tørrfôr løsningen for

akkurat deg? Hunden er uansett fasiten – en sunn hund har friske tenner, blank pels, sterke poter og generelt god allmenntilstand.

Vi håper dere finner innleggene interessante, og at erfaringene som deles, skaper nysgjerrighet og et ønske om å fordype seg i flere erfaringer og søke ytterligere kunnskap. Det er likevel nødvendig at forskningen danner et viktig bakteppe og gir hundeeiere en balansert informasjon som grunnlag for å avgjøre hvordan de selv ønsker å føre.

Linkene til studiene finner du også på vår hjemmeside Saluki Norge (saluki-norway.com). ●

Min erfaring med råfôring – mat til valper

Tekst og foto: Joanna Engvik (kennel Min Tera)

Etter at min veterantispes (saluki) fikk magesår og ble syk, fikk jeg klar beskjed om å endre menyen hennes. Den dagen bestemte jeg meg for å forandre alt som hadde med mat til hundene mine å gjøre. Tørrfôr ble erstattet med hjemmelagd hundemat.

Hundene gledet seg over å få spise lammekjøtt, karbonadedeig, fisk, kyllinglår, eggeplomme, havregryn, gulrøtter og andre grønnsaker. Maiskjeks er også veldig populært, og jeg må innrømme at hundene virker mye mer opplagte og glade, og best av alt: tennene deres snøhvite!

Valpene våre får karbonadedeig (uten salt og konserveringsmidler) og geitemelk fra de er ca. 3 uker gamle. Siden lammekjøtt er noe av det reneste vi har, får valpene mine det, de spiser det med glede. Ofte er et mellommåltid kjekt, da foretrekker jeg å servere cottage cheese med eggeplomme.

Det finnes mange måter å føre hunder på, og jeg har valgt råfôr til mine valper fordi jeg tror det gir dem den beste starten på livet. ●

Vår erfaring med råfôring

Tekst og foto: Camilla Drengre Arntsen

Vi er en familie på åtte som bor landleig til i Rana på Helgeland. Familien består av to mennesker, tre esler, to huskyer og en salukivalp. Alle er glad i natur og friluftsliv, sommer som vinter. Noen ganger tar vi med hele gjengen på tur, noe som ofte kan bli en lettere kaotisk, men svært hyggelig affære.

Våre to huskyer har blitt råfôret hele livet. Siden oppdretter hadde god erfaring med råfôr fra VOM, fortsatte vi med det. Det var også et rimelig alternativ sammenlignet med andre fôrleverandører; spesielt hvis man hadde mulighet til å bestille større volum. Hundene liker det godt, og det føles veldig riktig å gi dem «ordentlig» mat istedenfor prosessert tørrfôr. For oss er det naturlig at også salukivalpen skal råfôres. Vi er veldig takknemlig for at vår oppdretter, Min Tera, råfôrer. Salukien har spist rått kjøtt siden han var tre uker gammel.

Det fins mange muligheter om man ønsker å råfôre. Det er flere leverandører som fører ulike produkter, både tilleggspôr og fullfôr. Det er også mulig å kjøpe inn og sette sammen dietter selv. Det er ulike modeller som kan benyttes for de som ønsker å sette sammen selv – PMR, BARF og RMB er noen modeller. Selv har vi valgt fullfôr fra VOM som hovedfôr. I tillegg gir vi noe bein og slakterester av rein.

Vår erfaring er at hundene har bedre pels og poter, mindre avføring, lite tannstein og mindre fising og mageproblemer når de får rått fôr fremfor tørrfôr. For oss som har hus, er ikke plass en utfordring, så vi har valgt å ha en egen fryseboks til hundematen. Derimot er det verre hvis vi er flere dager på reise eller tur. Skal man på en lengre tur i naturen, er kjøtt tungt å bære, og det blir raskt dårlig i høye temperaturer. Det finnes heldigvis gode fryse-tørkede alternativer til slike anledninger.

Vi kjøper VOM i store kvanta – esker med 6-kilospølser. Vi sager pølsene i skiver med bajonettsg mens de er fryst, og legger dem i

fryseren igjen. Fôret bør ikke ligge i kjøleskapet mer enn tre dager, og en lufttett boks er å anbefale. På kjøkkenbenken har vi egen plass for tilberedning av hundemat for å minimere risikoen for uønskede bakterier i vår egen mat. Noen ganger bytter vi ut noe av kjøttet med andre godsaker, som ribbein av rein, lammekjøtt, kraftbein, fisk, rein eller kylling. Vår erfaring er at råfôring gir friske og glade hunder som elsker maten sin, og vi vil anbefale alle å gi det en sjanse! ●

